

॥ २७ ॥ २८ ॥ जगद्गुरुं च दुःखान्मुचोचमोचयामास ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इति अनुशास० नै० भा० पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ७३ ॥ इत्युक्त इति ॥ १ ॥
 अदृश्यागच्छभीरुत्वं सरस्वतिमरुत्प्रति ॥ अपुण्य एष भवतु देशस्य कस्त्वया शुभे ॥ २७ ॥ तस्मिन्संशोषिते देशे भद्रामादाय वारिपः ॥ अददाच्छरणं गत्वा भा
 र्यामांगिरसाय वै ॥ २८ ॥ प्रतिगृह्यतु तां भार्यामुतथ्यः सुमना भवत् ॥ मुमोच च जगद्गुरुः स्वाद्वरुणं चैव हैहय ॥ २९ ॥ ततः सलब्ध्वा तां भार्यावरुणं प्राह धर्मवित् ॥
 उतथ्यः सुमहाते जायतच्छृणु नराधिप ॥ ३० ॥ मयैषा तपसा प्राप्ता क्रोशतस्ते जलाधिप ॥ इत्युक्त्वा तामुपादाय स्वमेव भवनं ययौ ॥ ३१ ॥ एष राजन्नीदृशो वै उ
 तथ्यो ब्राह्मणर्षभः ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमुतथ्यात्क्षत्रियं वरं ॥ ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशासनिके प० दानधर्मे पवनार्जुनसंवादो ना
 म पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ भीष्म उवाच इत्युक्तः स नृपस्तूष्णीमभूद्वायुस्ततो ब्रवीत् ॥ शृणुराजन्मग
 स्यस्य माहात्म्यं ब्राह्मणस्य ह ॥ १ ॥ असुरैर्निजिता देवानिरुत्साहाश्च ते रुताः ॥ यज्ञाश्चैषां हताः सर्वे पितॄणां च स्वधास्तथा ॥ २ ॥ कर्म ज्यामानवानां च दानवैर्हैह
 यर्षभ ॥ भ्रष्टैश्चर्यास्ततो देवाश्चेरुः पृथ्वीमिति श्रुतिः ॥ ३ ॥ ततः कदाचित्तेराजन्दीप्तमादित्यवर्चसं ॥ ददृशुस्ते जसा युक्तमगस्यं विपुलव्रतं ॥ ४ ॥ अभिवाद्य तु
 तं देवाः पृष्ठाकुशलमेव च ॥ इदमूचुर्महात्मानं वाक्यं काले जनाधिप ॥ ५ ॥ दानवर्युधिभग्नाः स्मृत्यैश्चर्या च भ्रंशिताः ॥ तदस्मान्नोभयात्तीव्रात्राह्वित्वं मुनिपुं
 गव ॥ ६ ॥ इत्युक्तः स तदा देवैरगस्यः कुपितो भवत् ॥ प्रजज्वाल च तेजस्वी कालाग्निरिव संक्षये ॥ ७ ॥ तेन दीप्तांशुजालेन निर्दग्धा दानवास्तदा ॥ अंतरिक्षान्महा
 राजनिपेतुस्ते सहस्रशः ॥ ८ ॥ दह्यमानास्तु ते दैत्यास्तस्यागस्यस्य ते जसा ॥ उभौ लोकौ परित्यज्य गताः काष्ठांतु दक्षिणां ॥ ९ ॥ बलिस्तु यजते यज्ञमश्वमेधं महीं ग
 तः ॥ येऽन्येऽधस्यामहीस्थाश्च तेन दग्धामहासुराः ॥ १० ॥ ततो लोकाः पुनः प्राप्ताः सुरैः शांतभयैर्नृप ॥ अथैनमब्रुवन् देवाभूमिष्ठानसुरान्जहि ॥ ११ ॥ इत्युक्तः
 प्राह देवान्सनशक्तोऽस्मि महीगतान् ॥ दग्धुं तपोहि क्षीयेन्मे न शक्यामीति पार्थिव ॥ १२ ॥ एवं दग्धा भगवता दानवाः स्वेन ते जसा ॥ अगस्येन तदाराजं स्तपसा
 भावितात्मना ॥ १३ ॥ ईदृशश्चाप्यगस्यो हि कथितस्ते मयानघ ॥ ब्रवीम्यहं ब्रूहि वा त्वमगस्यात्क्षत्रियं वरं ॥ १४ ॥ भीष्म उवाच इत्युक्तः स तदा तूष्णीमभूद्वायु
 स्ततो ब्रवीत् ॥ शृणुराजन्वसिष्ठस्य मुख्यं कर्म यशस्विनः ॥ १५ ॥